Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 31 от Конвенцията от Монреал да се тълкува в смисъл, че освен отправянето на жалбата в предвидените срокове запазването на правото на иск предполага отправената в предвидените срокове жалба да е в писмена форма по смисъла на член 31, параграф 3?

2) Ако запазването на правото на иск предполага отправената в предвидените срокове жалба да е в писмена форма, трябва ли член 31, параграф 3 от Конвенцията от Монреал да се тълкува в смисъл, че изискването за писмена форма може да бъде спазено чрез прилагане на електронна процедура, както и чрез регистрацията на декларираните вреди в информационната система на превозвача?

3) Допуска ли Конвенцията от Монреал тълкуване, според което изискването за писмена форма следва да се счита за изпълнено, ако със знанието на пътника декларираните вреди/отправената жалба са регистрирани от представител на превозвача върху хартиен носител или по електронен път в информационната система на превозвача?

4) Член 31 от Конвенцията от Монреал поставя ли други изисквания относно съдържанието на жалбата, различни от изискването възникналите вреди да бъдат сведени до знанието на превозвача?

Преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство), постъпило на 12 май 2016 г. — Shields & Sons Partnership/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-262/16)

(2016/C 260/38)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Shields & Sons Partnership

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

1) По отношение на общия режим на единна данъчна ставка за земеделски производители, установен в дял XII, глава 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета ([1]), следва ли член 296, параграф 2 да се тълкува в смисъл, че предвижда изчерпателно случаите, в които държава членка може да изключи земеделски производител от общия режим на единна ставка за земеделски производители? По-специално:

1.1. Само съгласно член 296, параграф 2 ли може държава членка да изключи земеделски производители от общия режим на единна данъчна ставка за земеделски производители?

1.2. Може ли държава членка да изключи земеделски производител от общия режим на единна данъчна ставка за земеделски производители и на основание член 299?

1.3. Дава ли принципът на данъчен неутралитет право на държава членка да изключи земеделски производител от общия режим на единна данъчна ставка за земеделски производители?

1.4. Има ли държава членка право да изключва земеделски производители от общия режим на единна данъчна ставка за земеделски производители на други основания?

2) Как следва да се тълкува изразът „*категории земеделски производители*“ в член 296, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета? По-специално:

2.1. Трябва ли съответната категория земеделски производители да може да се определи въз основа на обективни критерии?

2.2. Възможно ли е съответна категория земеделски производители да бъде определена въз основа на икономически съображения?

2.3. Доколко точно се изисква да бъде определена категорията земеделски производители, която държавата членка предвижда да изключи?

2.4. Дава ли този израз право на държавата членка да разглежда като релевантна категория „земеделски производители, за които е установено, че възстановяват значително по-големи суми като участници в режима на единна данъчна ставка, отколкото биха възстановили, ако бяха регистрирани по общия режим на ДДС“?

([1]) Директива 2006/112 (ЕО) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1)

Преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), постъпило на 13 май 2016 г. — Western Sahara Campaign UK/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Дело C-266/16)

(2016/C 260/39)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Western Sahara Campaign UK

Ответници: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Преюдициални въпроси

1) Може ли да се приеме, че посочването на Мароко в членове 9, 17 и 94 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Кралство Мароко, от друга страна (ОВ L 70, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 73, стр. 3) (наричано по-нататък „Споразумението за асоцииране“), одобрено с Решение 2000/204/ЕО ([1]), ЕОВС на Съвета и на Комисията, и в Протокол № 4 към него се отнася само до суверенната територия на Мароко, призната от Организацията на обединените нации и Европейския съюз (наричан по-нататък „ЕС“), и поради това не е допустим безмитен внос в ЕС на продукти с произход от Западна Сахара в съответствие със Споразумението за асоцииране?

2) Ако в съответствие със Споразумението за асоцииране е възможен безмитен внос в ЕС на продукти с произход от Западна Сахара, валидно ли е Споразумението за асоцииране, като се имат предвид предвиденото в член 3, параграф 5 от Договора за Европейския съюз изискване Съюзът да допринася за спазването на всички релевантни принципи на международното право и за зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации, и степента, в която Споразумението за асоцииране е било сключено в полза на народа сахрави, от негово име и в съответствие с неговата воля и/или след консултации с признатите му представители[?]